

т"оച

Intro

Today we will Be"H learn אסכת סוטה of סוטה. Some of the topics we will learn about include:

האסורות מלאכול בתרומה

If witnesses testify that the wife of a Kohein sinned, or even if she herself admits that she was defiled, she is no longer permitted to eat תרומה.

Similarly, she may not eat תרומה if she, or her husband, refuses to submit to the test of the מי סוטה, or if they render the test ineffective by being intimate after קינוי וסתירה.

תלייה במים המרים

There are several factors that may delay or negate the effects of the סוטה; such as

זכות

If she has a specific merit, or יש לה עדים במדינת הים

If there are witnesses anywhere who can testify to her defilement.

מנחתה נשרפת

The Gemara discusses several cases where her הקרבן מנחה is burned because certain events rendered the test ineffective.

So let's review...

Zugt di Mishnah

ואלו אסורות מלאכול בתרומה

The following women are forbidden to eat הרומה:

האומרת טמאה אני לך

ושבאו עדים שהיא טמאה

If she admits, or witnesses testify, to her defilement; OR והאומרת איני שותה

ושבעלה אינו רוצה להשקותה

If she refuses, or her husband does not want her to drink the bitter waters: OR

ושבעלה בא עליה בדרך

If they were intimate after she became a ספק סוטה;

The Gemara introduces a case where the bitter waters would not be effective:

סוטה שיש לה עדים במדינת הים

אין המים בודקין אותה

The waters will not confirm her guilt if there are witnesses, even in a distant country, who can testify to her defilement.

רב ששת derives this Halachah from the Pasuk

ונתסרה והיא נטמאה ועד אין בה

Which indicates דליכא דידע בה

לאפוקי הא

דהא איכא דידע בה

The waters only test her in the absence of witnesses. However, they are not effective if there ARE witnesses, even though we are not aware of them.

The Gemara at the end of this Daf cites a ברייתא which derives this Halachah from another Pasuk:

ואם לא נטמאה האשה

וטהורה היא

ונקתה ונזרעה זרע

The Torah tells us that if she survives the test and is proven innocent, she will conceive and bear children. The words יוה are superfluous, since the Pasuk already said אום לא נטמאה. Therefore, we exclude three situations from the blessing of ונקתה ונזרעה זרע.

1.

טהורה

ולא שיש לה עדים במדינת הים

It applies only if she was spared because she was indeed innocent; but it does not apply where she was spared because there were witnesses to her guilt who did not come forth. Thus, the Pasuk teaches us that such a woman is not tested by the waters.

2.

וטהורה

ולא שתלתה לה זכות

The extra letter 1' excludes a woman whose merits protected her.

3.

היא

ולא שישאו ויתנו בה מוזרות בלבנה

The word היא excludes one whose guilt is so widely presumed that women gossip about her. She does not drink the waters; and does not receive this ברכה.

רב ששת אין proves this Halachah of סוטה שיש לה עדים במדינת הים סוטה שיש לה עדים במדינת הוקן אותה אין המים בודקין אותה From our Mishnah which rules: ואלו אסורות מלאכול בתרומה ושבאו עדים שהיא טמאה....
Clearly, the witnesses did not testify מקמי דתשתי

BEFORE she drank the waters; because if so

She is certainly forbidden, and is therefore included in the example of אני טמאה אני.

Rather, we are discussing witnesses who came בתר דתשתי

AFTER she drank the waters;

Therefore,

אי אמרת מים בודקין אותה

תיגלי מילתא למפרע דסהדי שקרי נינהו

The fact that she did not die from the waters, should prove that the witnesses are lying?

Clearly, we must say אין המים בודקין אותה

The waters are NOT effective if there are witnesses to her defilement, and therefore the witnesses are believed.

Dedicated By: _

דב יוסף refutes this proof and says, perhaps מים בודקין אותה

The waters ARE effective in this case. However, we still believe the witnesses, even though she survived, because איכור זכות תולה לה

It is possible that her merits protected her from the water's

In order to explain the יוסף נרב ששת ורב ששת the Gemara introduces a 3-way Machlokes found later in the Masechta:

1.

The רבנן in the Mishnah on דף כ' ע"א say:

אם יש לה זכות היתה תולה לה

Her merits may sometimes temporarily protect her from the ill effects of the waters.

2.

In the Mishnah on דף כ"ב ע"ב we find;

רבי שמעון אומר

אין זכות תולה במים המרים

Her merits do not save her from the waters.

3.

רבי אומר

זכות תולה במים המרים

A woman's merits may delay her death from the waters. However,

ואינה יולדת ואינה משבחת

אלא מתנוונה והולכת

לסוף שהיא מתה באותה מיתה

She cannot bear children anymore, nor does her health improve. Rather, she steadily deteriorates and eventually dies from the waters in the manner described in the Torah. The Gemara assumes that there is certainly a מחלוקת between רבנן and the רבנן. However, the position of the רבנן is unclear;

Dedicated By: _

and the **G**emara now explains that רב יוסף and רב ששת and רב יוסף מחלוקת רבי ורבנן מחלוקת רבי ורבנן and the **G**emara now explains that רב ששת and רב ששת holds

בין לרבי בין לרבנן

הויא מתנוונה

Both agree that she deteriorates; and the מחלקות is only in whether she eventually dies in that particular manner.

Rebbe holds

לסוף שהיא מתה באותה מיתה

She will die in that manner. And the רבנן hold לסוף שהיא מתה

אבל לא באותה מיתה

She will eventually die, but in a different manner.

Therefore, our Mishnah here of ושבאו עדים שהיא טמאה, speaks of a case where

לא נתנוונה

She did NOT deteriorate at all, but remained healthy. Therefore, השש cannot attribute it to זכות סות המרים המרים, and we can only believe the witnesses if we attribute her survival to

סוטה שיש לה עדים במדינת הים

אין המים בודקין אותה

רב יוסף, on the other hand, holds

לרבי הויא מתנוונה

לרבנן לא הויא מתנוונה

According to the רבנן she does not deteriorate at all.

Therefore, we CAN attribute her survival to

זכות תולה במים המרים

Her merits may be protecting her completely for now.

And we have no proof to

סוטה שיש לה עדים במדינת הים

אין המים בודקין אותה

========

The Gemara discusses whether we can infer that רבי שמעון argues with this Halachah:

רבי שמעון אומר

אין זכות תולה במים המרים

Her merit does not save her from the waters, because otherwise

מדחה אתה את המים

בפני כל הנשים השותות

Women will hope to have enough merit, and will not admit guilt. Furthermore,

ואתה מוציא שם רע על הטהורות ששתו

People will still suspect survivors of the test to actually be guilty, and were only spared due to their merits.

At first, the Gemara says that according to רבי שמעון, indeed.

מדזכות לא תליא

עדים נמי לא תלו

Just as רבי שמעון says that her merits will not save her, having witnesses to her defilement does not save her either for the same reasons.

However, the Gemara explains that although רבי שמעון does not agree to

ונוהורה

ולא שתלתה לה זכות

because he holds that we cannot derive a Halachah merely from the extra letter i', but he will agree to the derivation of

טהורה

ולא שיש לה עדים במדינת הים

Which we derive from the superfluous word;

Therefore, we must say that he agrees to the Halachah of סוטה שיש לה עדים במדינת הים

אין המים בודקין אותה

However, we are not concerned of what people will think, because

עדות במדינת הים

לא שכיחא

People will not attribute a woman's survival to such an uncommon case.

The Gemara tries to refute רב ששת from another Halachah in the later Mishnah:

'ואלו שמנחותיהן נשרפות גו שבאו לה עדים שהיא טמאה

If her מנחה was already sanctified when witnesses testified to her defilement, the מנחה is burned, because the test is no longer needed.

Now, if we are to say that אין המים בודקין since there were witnesses, she was never susceptible to the test. If so, תיגלי מילתא למפרע

דכי קדוש מעיקרא

בטעות קדוש

ותיפוק לחולין

We should determine retroactively that the מנחה was sanctified in error, and should remain חולין, and should not be burned?

Clearly we must say מים בודקין אותה

The waters are effective; and if so,

בת מקדש ומקרב היא

She WAS susceptible to the test;

וכי קדשו מעיקרא

שפיר קדשו

ומשום הכי מנחתה נשרפת

The sanctification was valid, and therefore the מנחה must now be burned.

This apparently contradicts רב ששת?

The Gemara offers two answers:

כגון שזינתה בעזרה

דכי קדשו מעיקרא שפיר קדוש

The קרבן was originally valid, because the witnesses are testifying that she defiled herself AFTER it was already sanctified. Although she was constantly escorted by Kohanim, the Gemara suggests two scenarios:

זינתה מפירחי כהונה עצמן

She sinned with one of the Kohanim; OR,

נצרכה לנקביה

She was left alone to relieve herself.

12

2.

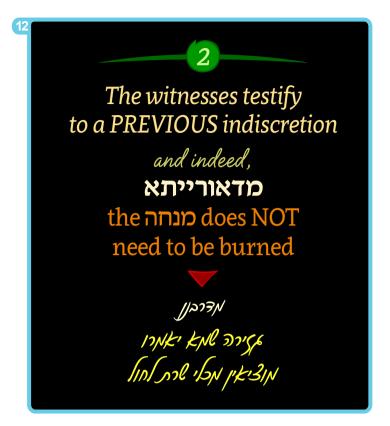
The witnesses testify to a previous indiscretion; and indeed, מנחה the מנחה does NOT need to be burned. However,

מדרבנן

גזירה שמא יאמרו

מוציאין מכלי שרת לחול

The חכמים decreed that it should be burned because people will not realize that the waters were ineffective due to the witnesses, and they will think that קודש is being treated as חולין.

13

However, the Gemara points out

נמצאו עדיה זוממין

מנחתה חולין

If her witnesses were discredited, the מנחה IS considered חולין, because

עדים זוממין

, קלא אית להו

Everyone knows of such an incident, and they will realize that the מנחה was brought in error.

